

Persbericht

Utrecht, 21 juni 2019

Mensen met beperking lopen vast in regels en systemen

Op 19 juni 2019 heeft MEE het Trend- en signaleringsrapport 2019 uitgebracht.

Hierin is te lezen hoe mensen met een beperking nog steeds vastlopen in wet- en regelgeving, die juist bedoeld zijn om hen te helpen.

Vaak leidt dit tot schrijnende situaties.

In het rapport staan de knelpunten in het zorgsysteem beschreven, die de MEE cliëntondersteuners het afgelopen jaar in hun dagelijkse werk zijn tegengekomen.

Het geeft daarmee inzicht in de problemen waar mensen met een beperking tegenaan lopen bij het verkrijgen van zorg en ondersteuning, en de impact hiervan op hun leven.

Behalve aandacht vragen voor deze problematiek, gebruikt MEE het rapport ook om met wetgever, beleidsmakers en zorgaanbieders in gesprek te gaan over gezamenlijke aanpak.

Zeventien praktijkverhalen

In het rapport staan de verhalen van zeventien mensen.

Elk verhaal schetst een praktijksituatie die veel voorkomt, de bijbehorende knelpunten en de mogelijke oplossingen.

De praktijkverhalen maken duidelijk hoe deze knelpunten samenhangen en zich opstapelen.

MEE NL-directeur Yvon van Houdt: We geven in het rapport een scala aan oplossingsrichtingen, maar eenvoudige oplossingen zijn helaas niet voorhanden.

Bij de beschreven knelpunten spelen namelijk meerdere factoren, systemen, wetten en regels een rol, die soms tegen elkaar inwerken.

Om dat te kunnen aanpakken is er maatwerk nodig en de inzet van innovatieve methodes.

Dat vraagt flexibiliteit en creativiteit.

Woensdag overhandigde Van Houdt het rapport in het bijzijn van een cliëntondersteuner en een ervaringsdeskundige aan minister De Jonge van Volksgezondheid.

Als we de zorg voor mensen met een beperking en hun naasten willen verbeteren, dan moeten we begrijpen hoe hun leven is.

We moeten leren kijken met hun ogen.

MEE helpt daarbij met dit rapport.

Adresloos en uit beeld

Een van de praktijkverhalen in het rapport is die van Anja (35); ze heeft een lichte verstandelijke beperking, is verslaafd en dakloos, en kampt met gedragsproblemen.

Omdat ze geen inkomen en geen zorgverzekering heeft, komt ze niet in aanmerking voor zorg uit de Wlz (Wet langdurige zorg).

Ze kan echter geen uitkering krijgen, omdat ze geen woonadres heeft.

En vice versa kan ze zonder inkomen weer geen woonverblijf regelen.

Verschillende instanties wijzen naar elkaar en Anja raakt uit beeld.

Maatwerk is nodig

De ondersteuning en zorg voor mensen met een beperking zijn opgenomen in verschillende wetten, zoals de Wet maatschappelijk ondersteuning (Wmo), de Wet langdurige zorg (Wlz), de Jeugdwet en de Participatiewet.

Daarnaast kunnen zij gebruikmaken van allerlei voorzieningen en regelingen, zoals schuldhulpverlening, vervoer, onderwijs en regelingen op het gebied van werk en inkomen.

Vooraf waar de problematiek complex is en waar mensen met meerdere wetten en regels te maken krijgen, treden snel knelpunten op.

Veel van de gesignaleerde knelpunten vragen daarom om het doorbreken van schotten in de wet- en regelgeving en het bieden van maatwerk.

De hyperlink naar de online versie van het rapport:

<https://www.meeroverwz.nl/mee-sigitaal/>

Meer informatie kunt u verkrijgen bij Femke Berends, communicatieadviseur MEE NL; f.berends@mee.nl of 06 12034093.

MEE Cliëntondersteuner, cliënt en directeur MEE NL overhandigen MEE Trend- en Signaleringsrapport aan minister De Jonge

Foto iStock